

Zielig is niet geestig

De 1e Korinthe-brief,
vers voor vers besproken

André Piet

Stichting GoedBericht

Colofon

Titel: Zelig is niet geestig

De 1e Korinthe-brief, vers voor vers besproken

© 2021 André Piet, goedbericht.nl

Eerste druk: September 2021

Uitgever: Stichting GoedBericht, Rijnsburg

Alle rechten voorbehouden

Samenstelling & vormgeving:

Evangelie Om Niet, evangelieomniet.nl

in samenwerking met Germa van Stralen

Technische realisatie: Cora Sanders, Schrijverspunt

ISBN 978 94 6266 527 9

NUR 707

Zielig is niet geestig

1 KORINTHE 1

1 Korinthe 1:1 – afgevaardigde van Christus Jezus

Paulus, geroepen afgevaardigde van Christus Jezus door Gods wil, en Sostenes de broeder ...

We staan aan het begin van een lange en buitengewoon belangwekkende brief. Geschreven door Paulus vanuit Efeze. ^{1Kor.16:8} Het valt samen met het tijdstip beschreven in Handelingen 19:21. Qua vorm volgt Paulus de klassieke aanhef: eerst de afzender, daarna de geadresseerden en vervolgens een groet. Paulus schrijft deze brief in gezelschap van ene Sostenes, vermoedelijk dezelfde als “de overste van de synagoge” waarover we lezen in Handelingen 18:17.

Paulus stelt zichzelf voor als “geroepen afgevaardigde van Christus Jezus”. Daarmee spreekt deze brief met de autoriteit van Christus Jezus zelf. Want Paulus is hoogst persoonlijk door hem geroepen en afgevaardigd om namens hem te spreken. Het is waar dat Paulus schrijft het niet waard te zijn om een apostel (= afgevaardigde) te heten. ^{1Kor.15:9} Maar niettemin, hij *is* het wel. “... door Gods wil”, wel te verstaan. Het is nooit Paulus’ eigen keuze geweest.

In feite is Paulus’ apostelschap zelfs van een veel hogere orde dan dat van ‘de twaalf’. Letterlijk hoger. Want hij werd geroepen en afgevaardigd *vanuit de hemel*, in een oogverblindend licht. Hij is ook de *laatst* geroepen apostel. ^{1Kor.15:8} Wat Paulus bekend maakt namens Christus Jezus is beslissend, definitief en compleet.

1 Korinthe 1:2 – de ekklesia in Korinthe

... aan de ekklesia van God die in Korinthe is, aan de geheiligden in Christus Jezus ...

Deze brief is gericht aan “de ekklesia van God”. Later in deze brief schrijft Paulus daarvan ooit een vervolger te zijn geweest. ^{1Kor.15:9} Totdat ... hij geroepen werd en vanuit de hemel tot hem de vraag kwam: “Saul, Saul, wat vervolg je mij?”. In die woorden identificeerde Christus zich met de ekklesia. De ekklesia, dat is *hijzelf*. In de kiem ligt daarin al de waarheid van de ekklesia als “het lichaam van Christus”, ^{1Kor.10:16; 12:12} zoals dat later aan Paulus zou worden geopenbaard.

“De ekklesia”, dat is een aanduiding van de volksvergadering, ^{Hand.19:40} in dit geval van “de geheiligden in Christus Jezus”. Waar zij samenkomen is niet slechts ‘een ekklesia’ maar “de ekklesia”. En ook niet ‘van Korinthe’ maar “in Korinthe”. De ene ekklesia komt samen op tal van plaatsen. Ongeacht het aantal aanwezigen wordt ze altijd compleet gerekend. Bekleed met het hoogste gezag. De ekklesia is immers “het lichaam van Christus” en dus het gezelschap waarvan *hij* het Hoofd is. En waar *zijn* Woord gehoord wordt. “De ekklesia van God” omvat alle “geheiligden in Christus Jezus” en wordt *concreet* waar zij *vergaderd* is rondom Christus’ Woord.

1 Korinthe 1:2 – in elke plaats

... aan de ekklesia van God die in Korinthe is, aan de geheiligden in Christus Jezus, geroepen heiligen, samen met allen die de naam van onze Heer, Jezus Christus aanroepen, in elke plaats van hen en ons ...

Wie de eerste Korinthe-brief leest, moet vaststellen dat er veel aan te merken was op deze ekklesia. Partijenschappen, twisten, hoererij, onderlinge rechtszaken, dronkenschap, enzovoort. Dat was de *praktijk*. Toch *begint* Paulus hen aan te schrijven als “geheiligden in Christus Jezus”. Apart gezet in hem. Dat is de *positie* en *identiteit*. Daar start Paulus. Om te weten wat je te doen staat, dien je eerst te weten wie je bent en wat je plaats is. Van daaruit denken en wandelen we. Niet door onze wandel leren we verstaan wie we zijn, maar omgekeerd: doordat we verstaan wie we zijn, leren we te wandelen!

Deze brief is niet slechts gericht aan de gelovigen te Korinthe. De brief is niet plaatsgebonden. Al het onderwijs dat Paulus hierin optekent is bestemd voor allen die, waar dan ook, de naam van onze Heer, Jezus Christus aanroepen. Zij zijn “het lichaam van Christus”, zoals hij hen later in deze brief noemt. Deze brief is voor alle gelovigen vandaag actueel!

1 Korinthe 1:3 – meer dan een formaliteit

... genade is met jullie en vrede van God, onze Vader, afkomstig en van de Heer Jezus Christus.

Paulus begint zijn brieven altijd met deze groet. En omdat we dit zo vaak lezen, lezen we er gemakkelijk overheen. Terwijl de frequentie van deze mededeling ons juist *bedoelt* te bepalen bij het grote belang ervan. De woorden zijn zoveel meer dan een formaliteit. De aanhef is trouwens geen wens, maar een simpele mededeling: genade is met jullie.

Deze brief is in de eerste plaats gericht aan Korinthe waar in de *praktijk* veel ongein (letterlijk: on-genade) en onvrede te beleven viel. Maar ook hier demonstreert Paulus, dat niet onze praktijk maar de belofte van God en van de Heer Jezus Christus bepalend is. Door zijn brief op deze wijze aan te vangen, corrigeert Paulus meteen al het 'vleselijke' denken van de Korintiërs. Zij waren gericht op wat de zintuigen aanspreekt en op wat bij de mens aanzien heeft. Maar dat is een valse start. Om genade (= vreugde om niet) en echte vrede te beleven, moet je bij God, de Vader, zijn. En bij de Heer Jezus Christus. Door te luisteren naar hun levend Woord, valt genade zowel als vrede, je gegarandeerd ten deel!

1 Korinthe 1:4 – danken vanwege genade

Ik dank mijn God altijd omtrent jullie, vanwege de genade van God die aan jullie gegeven wordt in Christus Jezus.

Wanneer Paulus over de Korintiërs schrijft, kijkt hij met ‘geestelijke ogen’ naar hen. Hij ziet hen niet aan “naar het vlees”. ^{2Kor.5:16} Niet naar zoals de Korintiërs zich in hun wandel openbaarden, maar op basis van de genade van God die aan hen “gegeven wordt in Christus Jezus”. Dat levert een heel andere perceptie op. Dan kijk je niet meer naar wat mensen ooit waren of naar wat ze nu zijn. Nee, dan is de blik gericht op wat God van hen zal *maken*. Is dat ook niet de wijze waarop God naar ons kijkt? Hij ziet ons nu reeds, zoals we eenmaal zullen zijn. Volmaakt! Dan gaat het niet meer om wat mensen tekort komen, maar om hoe God zal voorzien.

Deze wijze van waarnemen maakt dat we voortdurend gaan danken. Want we staren ons niet langer blind op de gebreken. Ook niet op die van onszelf. Die gebreken hebben juist ten doel, dat God kan tonen hoe Hij bij machte is te voorzien en alles te geven wat nodig is. Want Hij maakt minnen tot plussen!

1 Korinthe 1:5-7 – in alles rijk gemaakt

Want in alles zijn jullie *rijk* gemaakt in hem, in alle woord en alle kennis, zoals het getuigenis van Christus werd bevestigd onder jullie, zodat jullie niets te kort schieten, in geen enkel *charisma* ...

Paulus denkt terug aan hoe een jaar of drie eerder, het getuigenis van Christus onder de Korintiërs was ontvangen. In totaal had Paulus daar anderhalf jaar gewoond, veel tegenwerking ondervonden maar ook veel vrucht op zijn prediking mogen zien. De Korintiërs waren rijk gemaakt in Christus. In hem hadden ze zoveel van waarde gevonden! Door “alle woord” en daarmee ook “alle kennis” die men van hem had verkregen. Dat was het grandioze begin van de ekklesia in Korinthe. In niets schoot men tekort, want God voorzag in alles!

Geen tekort, “in geen enkel *charisma*”, schrijft Paulus. Het begrip ‘charisma’ zal later in deze brief nog een grote rol gaan spelen, ^{1Kor.12; 13; 14} omdat Paulus nogal wat misverstanden daarover moest rechtzetten. Het woord ‘charisma’ is samengesteld uit *charis* wat genade betekent. De uitgang *-ma*, duidt op het *effect* van genade. *Charisma* uit zich op velerlei wijzen. ^{1Kor.12:4} Gods genade is altijd dezelfde, maar in ieder mens heeft ze weer een andere uitwerking!

1 Korinthe 1:7 – wachten op de onthulling (1)

... terwijl jullie wachten op de onthulling van onze Heer, Jezus Christus.

De tijd zoals deze beschreven is in het boek 'Handelingen', werd gestempeld door de verwachting van de terugkeer van de Heer Jezus Christus in *die dagen*. In Handelingen 1 klonk de vraag: "Heer, herstelt u *in deze tijd* het koningschap voor Israël?". ^{Hand.1:6} Noch een bevestigend, noch een ontkennend antwoord klonk daarop. In plaats daarvan werden de discipelen als getuigen eropuit gestuurd. Te beginnen in Jeruzalem. Zou Israël 'ja' zeggen op het getuigenis van het Evangelie, dan zou de Messias terugkeren. ^{Hand.3:19-21} Het licht stond op groen!

In de geschiedenis van 'Handelingen' zien we echter steeds duidelijker een 'nee' van Israël zich aftekenen. Stefanus werd vermoord door het *Sanhedrin* (in dezen het joodse gerechtshof), en vervolgens werd Saulus/Paulus geroepen. Het licht stond inmiddels op oranje. Pas aan het einde van 'Handelingen' wordt officieel aangezegd dat Israël zich niet meer *kán* bekeren (in die dagen). Sindsdien staat het licht op rood. De onthulling van Jezus Christus *in die dagen* was niet meer aan de orde. Maar de Korintiërs leefden nog in de tijd dat zij het mee zouden *kún*nen maken. Dat spannende uitzicht klinkt door in de brieven die gedurende de Handelingen-tijd zijn geschreven.

1 Korinthe 1:7 – wachten op de onthulling (2)

... terwijl jullie wachten op de onthulling van onze Heer, Jezus Christus.

We merken op dat de Korintiërs leefden in de Handelingen-tijd waarin men sterk rekening hield met de terugkeer van Jezus Christus in die generatie. De deur was voor Israël nog niet in het slot gevallen. Het spreekt voor zich dat dit aan de verwachting van gelovigen toen, een bijzondere spanning gaf.

Eenmaal aan het einde van zijn leven, in zijn laatste brief, ^{2Pet.3:3} voorzegde Petrus dat er een tijd zou komen dat spotters zouden zeggen: 'Waar blijft de belofte van zijn komst?'. En dan verklaart hij met nadruk dat de Heer zijn belofte niet heeft vertraagd. Maar ook dat zijn lezers zouden beseffen dat voor de Heer één dag is als duizend jaar en duizend jaar als één dag. ^{2Pet.3:8} Met andere woorden: sinds 30 *Anno Domini*, zijn er voor de Heer nu bijna twee dagen verstreken. Dat is profetisch buitengewoon markant! Want staat er niet geschreven dat de Heer "na twee dagen" zou terugkeren? En dat Hij zijn volk Israël zou herstellen "op de derde dag"?

^{Hos.6:1-3}

Evenals de Korintiërs destijds, leven wij ook vandaag weer in spannende tijden. Maar dit keer definitief. Het wachten is op de onthulling van onze Heer, Jezus Christus!

1 Korinthe 1:8,9 – trouw is God

Hij zal jullie ook bevestigen tot het einde toe, onaanklaagbaar in de dag van onze Heer, Jezus Christus. Trouw is God, door Wie jullie werden geroepen tot gemeenschap van Zijn Zoon, Jezus Christus, onze Heer.

Ongeacht het tijdstip van de onthulling van Jezus Christus, vroeg of laat; het *zal* plaatsvinden. En tot die tijd kunnen we ervan verzekerd zijn dat Jezus Christus ons zal bevestigen in onze roeping. Want als God 'A' zegt, dan zegt Hij ook 'B'. Degenen die God tevoren bestemt, die roept Hij ook en die rechtvaardigt Hij ook en die verheerlijkt Hij ook t.Z.t. ^{Rom.8:30} Niets hangt daarin van de mens af. Door onze Heer, Jezus Christus, worden we bevestigd, dat wil zeggen: vast gesteld in alles waartoe God ons roept.

Wanneer de genoemde dag eenmaal zal aanbreken, staat op voorhand reeds vast, dat zij die geroepen zijn, onaanklaagbaar en volmaakt geschikt gemaakt zijn voor hun taak. Alle nadruk legt Paulus op het gegeven dat niet *onze* trouw maar die van God bepalend is voor onze eindbestemming. Gelovigen vandaag vormen een speciale keurtroep, tevoren samengesteld, geroepen om te delen in de gemeenschap *van* Zijn Zoon. Als de Zoon straks zal worden onthuld, delen wij daarin met hem!